

Business and Social Sciences	E 2022
Juridisk kandidateksamen	Ordning:
Del/delprøve/fase: Bacheloruddannelsen, 2. år	
Fag: Strafferet/Straffepoces	
Opgavetype: Skriftlig opgave	
Antal sider i opgavesættet (incl. forsiden): 5	
Eksamensdag: torsdag den 16. februar 2023 kl. 9.00 – 14.00	
Tilladte medbragte hjælpemidler: Alle	
Materiale der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten	
Karakteropslag senest torsdag den 10. marts 2023 kl. 12.00	

Fadølsanlægget

De tre venner, Anders, Benny og Carl, skulle holde fest i weekenden og ville gerne ”gi’ den max gas” med fadøl ad libitum til alle deres venner. Anders havde derfor lavet en aftale med arbejdsdrengen Dennis, der arbejdede på et øldepot, om, at Dennis efter endt arbejdsdag om onsdagen skulle stille 4 fustager (tønder) med hver 25 liter øl ud i en busk omme bag depotet, men inden for depotets indhegning. For indsatsen havde Anders betalt Dennis 100 kr. pr. fustage. Om onsdagen fortalte Anders til Benny og Carl, at han havde skaffet øl, og om måden hvorpå det var foregået. Carl havde fået lov til at låne sin fars bil hele ugen, da faren var ude at rejse. Onsdag aften kørte de derfor i Carls fars bil hen til depotet for at hente fustagerne. Carl holdt vagt i bilen, mens Anders og Benny kravlede over indhegningen. De fik med møjle og besvær løftet fustagerne over hegnet. Derefter kørte de hjemad i bilen. Benny sagde pludselig, at han var tørstig, og at de burde prøvesmage varerne. De kom nu i tanke om, at de manglede selve fadølsanlægget med hane, og at de derfor ikke uden videre kunne komme til at få fat i øllet. ”Intet problem”, sagde Benny, hvorefter han resolut hamrede en skruetrækker gennem fustagen. På grund af overtryk sprøjtede øllet imidlertid ud i hele bilen, og det lykkedes dem ikke at få det under kontrol. De havde derfor intet andet valg end at smide fustagen med det sprøjtende øl ud af bilen, hvorefter de forsøgte at rengøre bilen. Til Carls rædsel var der imidlertid kommet adskillige ølpletter på sæderne, der ikke kunne gå af.

Næste dag gik Anders hen til Henrik, der havde et lille værksted, hvor han solgte lidt af hvert. Anders spurgte Henrik, om han mon havde et fadølsanlæg billigt til salg. Henrik havde tilfældigvis et liggende ude bagved. Anders skulle ikke betale noget for det, hvis han til gengæld hjalp Henrik med at klippe hæk i en times tid for en kunde. Det syntes Anders lød som en god deal. På vej ud til kunden smed de fadølsanlægget af hjemme hos Anders. Ankommet til kunden begyndte Anders og Henrik med at klippe fra hver deres ende af den 30 meter lange hæk. Henrik skyndte på Anders og sagde, at de ikke skulle bruge for lang tid på det. Resultatet var underordnet, så længe hækken så nogenlunde nyklippet ud. Efter en lille times tid ringede Henrik på døren ved kunden. Den blev åbnet af en ældre kvinde, Else. Henrik sagde, at de kom fra ”Gartneriet”, og som aftalt havde klippet hækken til en pris på 3.000 kr. Else var meget uforstående heroverfor og sagde, at hun ikke mente, hun havde bestilt hækklipping. Henrik blev nu vred og sagde, om hun da mente, at de var hendes slaver, som

arbejdede gratis for hende, og at det ikke var deres problem, at hun åbenbart var ”smådement” og derfor ikke længere kunne huske sine aftaler. Så hvis hun ikke omgående betalte, ville hun få en hilsen fra ”Gartneriets” advokat. Else blev utryg ved situationen og fandt 3.000 kr. frem i kontanter, som hun skyndte sig at betale. Samtidig tænkte hun, at Henrik nok havde ret i, at hun havde glemt aftalen, da hun rigtigt nok ikke længere huskede så godt. Henrik kvitterede for beløbet på en faktura fra ”Gartneriet”, som han selv havde udformet på sin pc derhjemme. Ude i bilen sagde Anders, at det da godt nok kneb med Elses hukommelse, når hun end ikke kunne huske sådan en aftale. Henrik sagde nu storgrinende til Anders, om han da ikke havde fattet, at der aldrig havde været nogen aftale, men at det var sådan, man nemt kunne tjene 3.000 kr. for en hurtig times hækkлипning hos gamle mennesker, der ikke kunne huske fra deres næse til mund. Den virkede hver gang! Anders blev sur over at være rodet ind i Henriks lyssky forretninger og forlangte omgående at blive sat af, og han gik nu selv resten af vejen hjem. Han fortalte de to andre om sin oplevelse med Henrik og Else. De besluttede sig for at bruge fadølsanlægget til deres fest, nu Anders alligevel havde fået fat i det.

Carl meldte sin fars bil stjålet til politiet og påstod samtidig over for faren, at det måtte være biltyvene, der havde svinet sæderne, da bilen ugen efter blev fundet på en nærliggende rasteplass, hvor Carl havde kørt den hen. Carl bildte imidlertid Benny ind, at faren havde afkrævet ham 1.000 kr. som erstatning for en professionel rens af de ølplettede sæder. Som kompensation betalte Benny nu Carl beløbet på 1.000 kr.

Der ønskes en redegørelse for de impliceredes eventuelle strafferetlige ansvar efter straffeloven.

Himlens Engle

Rasmus Rocker, som var medlem af rockergruppen Djævlens Dreng, sad en dag i klubhuset med sine gode rockervenner Dennis og Kristian og diskuterede deres dårlige forhold til en rivaliserende gruppe, Himlens Engle.

Dennis og Kristian havde været i klubben i flere år. De havde gennem tiden været involveret i mange opgør med Himlens Engle og havde derfor stor erfaring med at hævne sig på rivaler. Dennis nævnte, at der var et sted, hvor indhegningen til Himlens Engles klubhus var let at løfte op, og hvor man derfor ville kunne snige sig uset hen til klubhuset. De fortalte også om, hvor og hvordan man kunne skaffe våben og eksplosivstoffer. De gav desuden en masse tips til, hvordan man skulle bruge dem. Dennis sagde til sidst, at attentater på modstanderne var en god måde at stige hurtigt i graderne på. Han lænede sig herefter frem og hviskede navnet på en pålidelig leverandør af våben i øret på Rasmus.

Rasmus, som var blevet inspireret af snakken, ringede kort efter til den våbenleverandør, Mogens, som Dennis havde hvisket ham i øret om. Rasmus spurgte Mogens, om han kunne købe en pistol og to håndgranater. Rasmus sagde også, at han ville dræbe nogle rockere fra en rivaliserende klub. Mogens sagde, at det var et frit land, vi lever i, og så længe han fik sine penge, var det ikke hans bord, hvad hans kunder valgte at bruge våbnene til. Det, eneste han gik op i, var betalingen. Der blev aftalt et mødested og en pris på 20.000 kr. for alle tre dele. Rasmus havde imidlertid ikke så mange penge, så han mødte op til mødet med halvdelen af beløbet og en stor kniv.

Mogens kom til den aftalte tid, og Rasmus sagde til ham, at han kun havde halvdelen af pengene, men han kunne få den anden halvdel om en måned. Mogens sagde med det samme, at der så først blev en handel om en måned. Rasmus tog herefter kniven frem og sagde, at Mogens skulle give ham våbnene her og nu. Mogens nægtede imidlertid at give Rasmus våbnene, hvilket førte til, at Rasmus stak ud efter Mogens med kniven og ramte ham i halsen. Mogens slap posen med våben, og Rasmus tog posen og løb væk. Han fik imidlertid dårlig samvittighed og løb tilbage til Mogens, som stadig lå blødende på fortovet. Rasmus, som ville tjekke om Mogens var i live, sparkede Mogens i siden med sine hårde motorcykelstøvler, og Mogens skreg højt af smerte. Da Rasmus havde konstateret, at Mogens var i live, tog han de 10.000 kr. frem og puttede dem i Mogens' lomme. Herefter løb Rasmus igen fra stedet. Mogens afgik tre timer senere ved døden.

Rasmus tog efter mødet med Mogens ud til den rivaliserende klub, hvor han kravlede under hegnet ind til klubhuset præcist på det sted, som Dennis havde nævnt. Umiddelbart indenfor hegnet mødte han Jens, som var præsident for Himlens Engle. Rasmus rettede hurtigt pistolen mod Jens og skød ham i hovedet. Jens var død på stedet.

Rasmus gik herefter ind i klubhuset, hvor han resolut kastede de to håndgranater. Én ind på fællestoilettet og én ind i køkkenet. Rasmus kunne ikke se, om der var nogen i disse rum, men han håbede bare på at dræbe flest muligt. På toilettet sad Hans, som ikke kom til skade ved angrebet. Værre gik det i køkkenet, hvor Erik døde af fragmenterne, som ramte ham. Arne, som også var i køkkenet, blev ramt af få fragmenter. Han var ikke i livsfare, men hans syn var ødelagt for altid, og han ville aldrig få hørelsen tilbage.

- 1. Gør rede for de implicerede personers eventuelle strafansvar efter straffeloven.
(Der skal ved besvarelsen ses bort fra det strafbare ved selve besiddelsen af våbnene)**
- 2. Redegør for i hvilket forum hovedforhandlingen skal fremmes, såfremt Rasmus nægter. Vil det være muligt at fremme en sag af denne karakter som tilståelsessag, såfremt Rasmus tilstår?**